

XI of the Treaty for the mutual surrender of criminals, concluded on the 3rd December, 1873, between Her late Majesty the Queen of the United Kingdom of Great Britain and Ireland, Empress of India, &c., on one side, and His Majesty the Emperor of Austria, King of Bohemia, &c., and Apostolic King of Hungary, on the other, the respective Plenipotentiaries, undersigned, have agreed that—

The last paragraph of Article XI of the said Treaty of Extradition shall be altered as follows:—

“Provided, however, that he shall be discharged if, within the shortest time possible, and at the utmost within one month, a requisition for his surrender in accordance with the terms of Article IX of this Treaty be not made by the Diplomatic Representative of the State which requests his extradition.”

The present Declaration shall have the same force and duration as the Extradition Treaty of the 3rd December, 1873, to which it relates.

The present Declaration shall be ratified, and the ratifications shall be exchanged as soon as possible at London.

In witness whereof the respective Plenipotentiaries have signed the same, and have affixed thereto the seal of their arms.

Done in duplicate at London, the 26th day of June, 1901.

For Great Britain and Ireland,
His Britannic Majesty's Principal Secretary of State for Foreign Affairs,

(L.S.)

LANSDOWNE.

For Austria and for Hungary,
the Austro-Hungarian Ambassador,

(L.S.)

DEYM.

Majestät der Königin des vereinigten Königreiches von Grossbritannien und Irland, Kaiserin von Indien, &c., einerseits, und Seiner Majestät dem Kaiser von Oesterreich, König von Böhmen, &c., und Apostolischen König von Ungarn, andererseits, am 3. December 1873, über die gegenseitige Auslieferung der Verbrecher abgeschlossenen Staatsvertrages festgesetzten Frist von 14 Tagen für nothwendig erkanut worden ist, haben die hiezu bevollmächtigten Unterzeichneten Folgendes vereinbart—

Der letzte Absatz des Artikels XI des erwähnten Auslieferungsvertrages wird folgendermassen abgeändert:—

“Vorausgesetzt wird übrigens, dass in der kürzesten Frist und zwar längstens binnen einem Monate bei sonstiger Entlassung des Verhafteten, durch den diplomatischen Vertreter des um die Auslieferung ersuchenden Staates eine Requisition wegen der Auslieferung in der dem Artikel IX dieses Vertrages entsprechenden Weise erhoben wird.”

Die gegenwärtige Erklärung wird dieselbe Kraft and Dauer haben, wie der Auslieferungsvertrag vom 3. December 1873, auf welchen sie sich bezieht.

Die gegenwärtige Erklärung wird ratificirt werden und werden die Ratificationen sobald als möglich in London ausgetauscht werden.

Zu Urkund dessen haben die Unterzeichneten diese Erklärung gefertigt und ihre Siegel beigedrückt.

So geschehen zu London, in doppelter Ausfertigung am 26 Juni 1901.

Für Grossbritannien und Irland, der Königlich Grossbritannische Staatssecretär für die Auswärtigen Angelegenheiten,

(L.S.)

LANSDOWNE.

Für Oesterreich und für Ungarn, der Oesterreichisch - Ungarische Botschafter,

(L.S.)

DEYM.

Irhon egyesült királyságok boldogult királynője, India császárnője stb. másrésztől Ő Felsége Ausztria császára, Csehország királya stb. és Magyarország apostoli királya között 1873 évi december hó 3 án kötött államszerződés XI cikkében megállapított 14 napi határidőnek meghosszabbítását szükségesnek találták, az illető alulírott meghatalmazottak a következő megállapodásra jutottak—

Az említett kiadatási szerződés XI cikkének utolsó bekezdése következőképen módosul:—

“Feltételeztetik azonban, hogy a kiadás iránti megkeresés a megkereső állam diplomáciai képviselője által ezen szerződés IX cikkének megfelve módon a legrövidebb idő s legfőleg egy hónap alatt elő fog terjesztetni, ellenkező esetben az elfogatott szabadon bocsáttatik.”

A jelen nyilatkozat ugyanazzal az erővel fog birni s ugyanoly tartamú lesz, mint az 1873 évi december 3 án kötött kiadatási szerződés, a melyre vonatkozik.

A jelen nyilatkozat meg fog erősítettetni, s a megerősítési okiratok, mihelyt lehet Londonban ki fognak cseréltetni.

Minek hiteléül az illető meghatalmazottak a nyilatkozatot aláírták és pecsétjeikkel elláták.

Kelt két példányban Londonban 1901 évi júniushó 26-ik napján.

Nagybritannia és Irhon részéről, a Királyi nagybritanniai Külgügyi Allamtitkár,

(L.S.)

LANSDOWNE.

Ausztria és Magyarország részéről, az osztrákmagyar nagy követ,

(L.S.)

DEYM.

And whereas the ratifications of the said Declaration were exchanged at London, on the twenty-fifth day of June, one thousand nine hundred and two:

Now, therefore, His Majesty, by and with the advice of His Privy Council, and in virtue of the authority committed to him by the said recited Acts, doth order, and it is hereby ordered, that from and after the sixth day of October, one thousand nine hundred and two, the said Acts shall apply in the case of Austria and Hungary under and in accordance with the said Treaty as amended by the said Declaration above set forth.

Provided always that the operation of the said Acts shall be and remain suspended within the Dominion of Canada so long as an Act of the Parliament of Canada passed in one thousand eight hundred and eighty-six, and entitled “An Act respecting the Extradition of Fugitive Criminals,” shall continue in force there, and no longer.

A. W. Fitz Roy.